

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Art. V. Rex Herodes timore percussus homagium, præstat Majestati Jesu
Christi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

faciens ejusdem convivii , quo tam abundanter pascit & satiat Beatos in cœlo , qui nonnisi ex cognitione & amore ipsius vivunt in æternum. Hic ipsa non est sollicita pascere seipsam cognitionibus proprii sui intellectus , aut affectibus voluntatis suæ : ipsa probè novit , se hic esse in convivio , seque totam invenit satiatam cognitione & amore DEI sui : hoc autem non impensis suis , sed ex mera liberalitate dilecti sui , & ipsa manet in pace , probè gnara , sibi jus non esse ad conquerendum : quando ipse abscondit se illi , eamque jejunam relinquit absque ullo gustu , contenta manet cum ipso , modò ipse contentus maneat secum.

Reperire est animas tam veras in cognitione DEI , quocum tam diu egerunt , quemque per frequentatas & fortunatas cognoscunt experientias , ut fi-

des ipsarum , nec dubio amplius nec obscuritati sit obnoxia : ipsa æquali cum fiducia & securitate ambulare nōrunt , in quocunque se statu invenerint , tam nocte mediâ , quàm in meridie , in caligine privationis , sicut in lumine possessionis : sicut tenebræ ejus , ita & lumen ejus. Ipsæ certæ sunt , se DEI esse , & DEum sui ; non volunt nisi ipsum solum , totumque ipsarum placitum est in placito ipsius ; sive offuscet illas , sive illuminet , sive vivificet , sive mortificet , sive consoletur , sive desoletur , ubique & in omnibus æqualiter contentæ sunt , securæ & certæ ex longa cum ipso agendi consuetudine , se unicè ipsius esse , absque exceptione , absque conditione , summamque suam in hoc consistere felicitatem , quòd ipsius sint eâ ratione , quæ maxime placuerit ipsi.

Animæ perfectæ æqualiter se habent in tenebris & in lumine.

ARGUMENTUM.

Rex Herodes timore percussus homagium præstat Majestati Jesu Christi.

ARTICULUS V.

Quatuor Herodes successivè regnarunt in Judæa.

DE quo Herode loqueris , interrogat Carpophorus ; novi enim quatuor esse Principes hujus nominis ; qui successivè Sceptrum obtinuerunt in Judæa ,

antè , sub , & post mortem Salvatoris nostri Jesu Christi. Primus est Herodes Ascalonita , qui asssecutus jam fuerat trigessimum quintum annum regni sui , quando

do Christus JESUS primum exorsus est annum vitæ suæ temporalis. Secundus fuit Herodes Antipas, qui decollari iussit sanctum Joannem Baptistam, & Christum induit veste candidâ tempore passionis suæ. Tertius fuit Herodes Agrippas, qui occidit sanctum Apostolum Jacobum, quemque Angelus percussit usque ad mortem in mulctam arrogantia suæ, sicut refertur in Actis. Et quartus fuit alius Herodes Agrippas Junior, coram quo S. Paulus oneratus catenis egit causam suam, sicut S. Lucas annotavit circa finem Historiæ Actuum Apostolorum: posset hic occurrere error circa nomen Herodis, quod est ambiguum; de quo tibi est sermo?

Sermo mihi est de Herode A-scalonita, qui inter memoratos quatuor primum obtinet locum. De illo scribit S. Matthæus in *Matth. 2. v. 1.* Evangelio suo: *Cum natus esset JESUS in Betlehem Juda, in diebus Herodis Regis: Ecce Magi ab Oriente venerunt Jerosolymam: Hic Herodes fuit primus Princeps alienigena, qui in possessionem inductus est regni Judææ à Senatu Romano ad recommendationem Antonii; quique, cum videret, quod Sceptrum ablatum sit è manibus Juda, id est, nationis Judaicæ, suæque consignatum dexteræ, quodque hoc ef-*

Joseph. de antiquit. Jud. l. 14. & 18.

set adimpletio Vaticinii Patriarchæ Jacob: *Non auferetur Sceptrum de Juda, & Dux de femore ejus, donec veniat, qui mittendus est: credere præsumpsit, seipsummet hunc esse promissum Messiam, seque adorari debere ab omnibus Nationibus Judaicis; & ideo extruxit templum magnificum, in quo divinos sibi honores voluit exhiberi.*

Ambitiosus hic Princeps, qui non solum supremum jus regni sibi arrogaverat, sed etiam velut Deum se aspexerat omnipotentem, tantæ in regno suo auctoritatis Viros advenas & incognitos in ipsa civitate Jerosolyma interrogantes conspexit: *Ubi est, qui natus est Rex Judæorum? Res mira! quod unicum hoc verbum velut fulmen emissum concusserit tremore potentem hunc Principem, & universali pavore totam civitatem Jerosolymam. O JESU! supreme mundi Monarcha, quam formidanda est potentia tua, cum solum nomen tuum percellat formidine universum mundum!*

Ecce tibi terrore convulsos omnes, magnos cum parvis, Principes, Magistratus, Pontifices, populos, totam civitatem in consternatione & pavore universali, haud aliter, ac si conspexissent ad portas suas exercitum centum millenorum hominum,

Gen. 12.

Herodes A-scalonita putavit se esse Messiam, adeoque adorari debere.

Matth. 2. v. 1.

Terror Herodis & totius urbis Jerosolymæ erat effectus Divinitatis JESU Christi.

Matth. 2. v. 3.

minum, iamque hostilis gladius, fatalis Rhomphæa suo immineret jugulo: *Audiens autem hac Herodes, perturbatus est, & omnis Hierosolyma cum illo; omnia ipsis videbantur perditâ. Vah! Ecquis ita vos omnes opprimit, percellit, conturbat? si non esset, nisi quis de plebe diceretur: Re opus exigua ad incutiendum animo vecordi pavorem. Sed Regem tam potentem, civitatem tam famosam, populum tam copiosum, sic terrestri verbo unico, quo ipsis annuntiat natiuitas infantis JESU! Quantum Mysterium ergo latet in hoc verbo, quod non nisi dulcorem præferat & benignitatem? Nunquid necessariò lateat sub illo suprema quædam & summè formidanda potestas, quæ tanto percellat omnia terrore?*

Sed ubi est hæc potentiâ? de nulla adhuc constat. Sed quænam est terribilis hæc maiestas? nemo illam novit. Sed quid mali vobis afferet? de nullo adhuc fit sermo. Dicitur solum, quod natus sit Rex Judæorum, quodque cælum nuntiaverit id ipsum Regionibus Orientis per ortum novi sideris ab ipsis conspecti. Estne hoc, unde vobis hic terror?

Est iste tam insolens, ut Herodes consilium coegerit militare, ad prospiciendum suarum

ditionum securitati. Pontifices, Sacerdotes, Doctores & ipsi, quoddam Concilii congregarunt genus, ad deliberandum de mediis, quibus suam conservant Religionem adversus novum hunc Monarcham, qui fortassis mutare ipsam volet; alius quoque indictus & celebratus est conventus; cui incumberet consulere libros legis, ad cognoscendum locum, ubi promissus nasciturus erat Messias? Et invenerunt hunc locum esse Bethlehem juxta vaticinium Michæ: *Et tu Bethlehem, ex te mihi egredietur, qui sit Dominator in Israël.* Sed Bethlehem non est, nisi parvus & despectus locus, qui cogere non posse videtur potentiam adeò formidandam; deinde est infans iste tam pauper, ut natus sit in stabulo, qui tanti roboris agere non possit expugnatorem, ut potentem percellat tremore Regem. Et nihilominus Herodes in medio totius sui præsidii, cohorte suâ stipatus prætoriâ, & celeberrima civitas Jerosolyma cum omni fortitudine & potestate suâ contremiscunt coram hoc infante, & contremiscunt, non quia viderunt ipsum, sed quia ipsius audièrunt pronuntiarum nomen.

Quis non conspicit, pavorem hunc universalem non completi quidquam naturale, sed potius omninò adversari naturæ,

O o

& sa-

Mich. 5.

Non erat hic naturalis causa timoris.

& sanam oppugnare rationem? Oportet ergo hunc infantem necessariò esse quid aliud quàm appareat; oportet divinitatem omnipotentem latere absconditam sub infirma hac humanitate, quæ tantos ejaculetur terrores usque in corda Regum, magnarum civitatum, multitudinis populorum, unicâ suâ præsentia, & absque ullius enuntiatione Verbi. Oportet igitur ipsum esse formidandum populorum domitorem, hostium victorem, urbium expugnatorem, Imperatorem invictum, ac imperii Amplificatorum potentissimum, cum ita prosternat ac conterat omnes vires humanas jam in introitu suo in mundum, faciâtque tremere omnia sub sui nominis majestate. O potentiam invisibilem, sed potentiam supremam! quàm eximium terrores hi omnes tum Regis Herodis, tum totius civitatis Jerosolymæ, inæstimabilibus tuis excellentiis præstant & exhibent homagium!

Divine Jesu! quantus igitur futurus est timor, qui tremore concutiet omnes nationes terræ, quando convocaverit tubarum fonitu illas coram tribunali justitiæ tuæ in fine sæculorum? cum jam parvulæ tuæ cunæ, ubi nonnisi diffuis dulcore, exterreant potentissimos Reges

terræ. *Quid erit tribunal judicantis, S. August. sc. quando superbos Reges cunabula terrebant infantis?* de Epiph.

Sed majorem mihi ciet admirationem, reponit hic Carpophorus, quòd tota civitas Jerosolyma potius abrepta non fuerit gaudiò, dum obtinuit nuntium, suum sibi Messiam esse natum. Itane? quem Patres ipsorum tam ignitis cum desideriis efflagitaverant à cælo, cunctis elapsis sæculis; quem expectabant velut felicitatem Israël, & velut omnium fontem bonorum, quibus reddi poterant fortunati; desideratum etiam ab omnibus mundi nationibus, velut illum, qui salvare omnes debebat homines, & effi-
 hoc mundo inferiori: Ecce illum tandem advenisse, certi & securi adsunt rumores, fausti advolant nuntii. Nonne excitare debuerant in cunctis vicis & compitis ignes festivos? Nonne totam replere æthram odis & modulis lætitiæ? Nonne exire omnes turmatim extra suas urbes, ut prosternerent se ad pedes ejus, prima ipsi præstituri homagia, ac demonstraturi suum jubulum cordis? ut quid tristantur? ut quid mœrore se conficiunt? unde habent, quòd timeant? Ecce suis seiplos constringunt domibus, velut faci-

Urbs Jerosolyma & ipse Herodes habebant lætandi causam ob nativitatem infantis Jesu.

noro-

morosos illigatos vinculis timoris & pavoris?

Unde est, quòd Herodes ipse per universum suum regnum non publica ediderit lætitiæ signa: Nonne judicare poterat, ingenti ad fore suo commodo? Siquidem cum videret adimpletum vaticinium Jacob, quòd Sceptrum auferendum sit à Juda, quando missus fuerit, qui mittendus est, nempe Messias, argumentum erat evidens: DEUM non amplius voluisse, ut Regem haberent nationis suæ: hoc igitur pro ipso maxima erat certitudo, quòd Sceptrum remanere velit in manu sua. Et pro eo, quòd exaltaret, tripudia-

ret, diffunderet gaudio ob manifestam hanc imperii sui confirmationem, contremiscit, exterritur, consternitur, omnia pro se esse perdita sibi imaginatur, nec erubescit suam palam exhibere imbecillitatem ac vecordiam, non confunditur parvulum metuere pupum, vix natum timere infantem: Et unde hæc omnia?

Quid interrogas, reponit ipsi Ecclesiasticus? proprium commodum totum excœcat mundum, & millenis cunctis hominibus persuadet insullitates, absurditates, ineptias.

ARGUMENTUM

Peculiare & proprium sui ipsius commodum est solus tyrannus, qui submittere se renuit potentie JESU Christi.

ARTICULUS VI.

Quare non omnes afficiat gaudiò natiuitas JESU Christi.

VERUM quidem est, à Natiuitate Christi JESU diffundi debere amplissimum in universum orbem gaudium, eòquòd sit ipse promissus Messias, & desideratus cunctis gentibus, veniens è cœlo in terram pro bono totius mundi. Sed bonum hoc est publicum & spirituale. Quia publicum est, quilibet in

particulari sibi persuadet, hoc se non tangere, nec inde sibi aliquid affluere felicitatis; & quia spirituale est, animæ carnales, quibus scætet mundus, id flocci faciunt; nam bonum spirituale & bonum commentitium, pari apud ipsos ambulant passu, æquali ponderantur trutinâ.

O o 2

Sed